

Podstawowe Zasady Biblijne

Dusza

Podstawowym znaczeniem słowa *dusza* w Biblii jest istota żywa, czy to człowiek, czy zwierzę. Słowo to może również przekazywać różne cechy charakterystyczne żywych istot, takie jak ich osobowość, ciało, umysł i oddech. Pierwsze wystąpienie hebrajskiego określenia na *duszę* (*nefesz*) w Starym Testamencie znajduje się w **Księdze Rodzaju 1,20**, gdzie jest zwykle tłumaczone jako *istota*: *Potem Bóg rzekł: Niechaj się zaroją wody od istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!* Słowo to pojawia się następnie w **wersecie 24**, gdzie Bóg stwarza istoty (*nefesz*) żyjące na ziemi. Trzecie wystąpienie jest w **Księdze Rodzaju 2,7**, gdzie Bóg tchnął tchnienie życia w nozdrza człowieka, a człowiek stał się *duszą żyjącą* (*nefesz – istota*). Niektóre tłumaczenia oddają tę frazę jako *człowiek stał się żyjącym zwierzęciem*. A zatem, w Biblii ryby, ptaki, zwierzęta lądowe i ludzie to wszystko są *dusze* (stworzenia lub istoty żyjące).

Użycia słowa 'dusza'

Wbrew ideom przekazywanym w niektórych konkordancjach (na przykład Stronga) nigdzie w Piśmie nie można znaleźć frazy „nieśmiertelna dusza” lub „wiecznie żyjąca dusza”. Staranne przestudiowanie słowa **nefesz** w Starym Testamencie (słowo to występuje około 700 razy) i jego greckiego odpowiednika **psyche** w Nowym Testamencie (który występuje około 180 razy) pokaże następującą charakterystykę biblijnych dusz:

- **Dusze umierają:** *Oto dusze wszystkie moje są, jako dusza ojcowska tak i dusza synowska moje są; dusza, która grzeszy, ta umrze* (**Ez 18,4 BG**; patrz też **Sdz 16,30**; **Iz 38,17**; **Mt 16,25-26**; **Łk 12,19-20**);
- **Dusze mogą być głodne:** *Będzie, mówię, jako gdy się śni głodnemu, jakoby jadł; ale gdy się ocuci, alić czczy żywot [dosł. pusta dusza] jego; i jako gdy się śni pragnącemu, jakoby pił, a gdy się ocuci, alić zemdlony zostaje, a dusza jego pragnie; tak będzie zgraja wszystkich narodów walczących przeciwko górze Syońskiej* (**Iz 29,8 BG**; patrz też **Wj 12,16** [każdy – dosł. dusza]; **Kpł 17,10-12**; **Lb 11,5-6**; **Prz 6,30**);
- **Dusze mogą być ludźmi lub zwierzętami:** *I wszelkiemu zwierzowi ziemskiemu, i wszystkiemu ptactwu niebieskiemu, i wszelkiej rzeczy ruszającej się na ziemi, w której jest dusza żywiąca; wszelka jarzyna ziela będzie ku pokarmowi; i stało się tak* (**Rdz 1,30 BG**; patrz też **9,10.12.15**; **Lb 31,28**; **Joz 10,32**; **11,11**; **Jer 2,34**);
- **Dusze oddychają:** *Stworzył tedy Pan Bóg człowieka z prochu ziemi, i natchnął w oblicze jego dech żywota. I stał się człowiek duszą żywiącą* (**Rdz 2,7 BG**; patrz też **Hi 12,7-10**);
- **Dusze idą do grobu:** *Ale Bóg wykupi duszę moję z mocy grobu, gdy mię przyjmie* (**Ps 49,16 BG**; patrz też **16,10**; **Mt 10,28**)

Dusza nie jest nieśmiertelna

Chociaż wyrażenia „nieśmiertelna dusza” lub „wiecznie żyjąca dusza” nie występują nigdzie w Biblii, ideę, że dusza jest uwalniana z ciała w chwili śmierci i żyje na wieki, można znaleźć dzisiaj w wielu religiach, łącznie z chrześcijaństwem. Jezus i apostołowie przepowiadali, że nastąpi odejście od prawdziwej ewangelii chrześcijańskiej (na przykład **Mt 7,15-20**; **Dz 20,29-30**). Paweł pisał, że ludzie *odwrócą uszy od prawdy, a zwrócą się ku baśniom* (**2 Tm 4,3-4**).

Idea nieśmiertelności duszy przyszła z mitów starożytnego Egiptu i starożytnej Grecji, mitów, które zostały stopniowo wprowadzone do nauczania chrześcijańskiego. Na to, że nieśmiertelność duszy jest niebiblijna, zwracało uwagę wielu badaczy Biblii i historii kościoła, między innymi Marcin Luter, William Tyndale, Edward Gibbon i W. E. Gladstone. Ludzie często pyta-

ją, jak to jest, że tak wiele osób szczerze wierzących, a także duchownych, może się mylić w swoich przekonaniach o duszy.

Jezus i apostołowie mówili, że to nie większość znajdzie Prawdę, ale mniejszość:

Wchodźcie przez ciasną bramę. Szeroka bowiem jest brama i przestronna droga, która prowadzi na zatracenie, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzi. Ciasna bowiem jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a mało jest takich, którzy ją znajdują (Mt 7,13-14; patrz też Dz 28,22; 1 Kor 1,26,27; 3,19).

Wielu ludzi znajduje w tym pocieszenie, myśląc raczej, że będą nadal żyć po śmierci, niż że zgodnie z nauczaniem Pisma cała świadomość i myśl ustaje, kiedy umieramy:

Ponieważ żyjący wiedzą, że umrą, a zmarli niczego zgoła nie wiedzą, zapłaty też więcej już żadnej nie mają, bo pamięć o nich idzie w zapomnienie. Zarówno ich miłość, jak ich nienawiść, jak również ich zazdrość – dawno już przeminęły, i już nigdy więcej nie będą miały udziału w tym wszystkim, co dzieje się pod słońcem (Koh 9,5-6; patrz też Ps 6,6; 146,3-4; Iz 38,18-19).

Wiara w nieśmiertelną duszę jest zatem myśleniem życzeniowym i utrwalaniem kłamstwa węża wobec Ewy: *Na pewno nie umrzecie! (Rdz 3,4)*, które było sprzeczne z tym, co wcześniej powiedział Bóg.

Obiecana nadzieja

Prawdziwa nadzieja Biblii jest wyraźna i jednoznaczna, i zgodna z miłosierdziem i sprawiedliwością Boga. Pisząc do Koryntian, Paweł stwierdza, że Bóg przy stworzeniu uczynił człowieka duszą żyjącą i że jest to jego *ciało cielesne* (naturalne) (**1 Kor 15,42-49**). To zniszczalne, śmiertelne ciało może zostać zamienione na ciało nieśmiertelne w taki sam sposób, w jaki uczyniony został nieśmiertelnym Jezus, przez zmartwychwstanie i zmianę ciała (**ww. 50-54**). To jest *ciało duchowe* (**w. 44**). Ciało duchowe jest takim samym, jakie posiadają aniołowie i Pan Jezus Chrystus, i może być dotykane, widziane i słyszane; lecz w przeciwieństwie do ciała śmiertelnego, które mają ludzie, ono nigdy nie umrze:

Nasza zaś ojczyzna jest w niebie, skąd też oczekujemy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa. On przemieni nasze podłe ciało, aby było podobne do jego chwalebного ciała, zgodnie ze skuteczną mocą, którą też może poddać sobie wszystko (Flp 3,20-21; patrz też Łk 20,34-36; 24,30.39-43; Dz 1,3; 1 J 1,1).

Kiedy Jezus powróci na ziemię, wskrzesi umarłych i zmieni ciała wytrwałych wierzących, aby uczynić ich nieśmiertelnymi, tak aby mogli być jego pomocnikami w Królestwie Bożym, które ma być wkrótce założone na ziemi:

Jak bowiem w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni. Ale każdy w swojej kolejności, Chrystus jako pierwszy plon, potem ci, którzy należą do Chrystusa, w czasie jego przyjścia. A potem będzie koniec, gdy przekaże królestwo Bogu i Ojcu, gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc. Bo on musi królować, aż położy wszystkich wrogów pod swoje stopy. A ostatni wróg, który zostanie zniszczony, to śmierć (1 Kor 15,22-26; patrz też Hi 19,26; Dn 12,1-3; J 5,28-29; 1 Tes 4,14-18).

Nasze dusze będą się prawdziwie radować i będą zadowolone z tego cudownego rozwiązania!

BG: Biblia Gdańska; pozostałe cytaty:
Biblia Tysiąclecia, wyd. V (ST); Uwspółcześiona Biblia Gdańska (NT)

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com